

Презентація на тему:
Проза І.Франка.
«Перехресні стежки».
Новела «Сойчине крило»

Виконала : Гріффен Марина

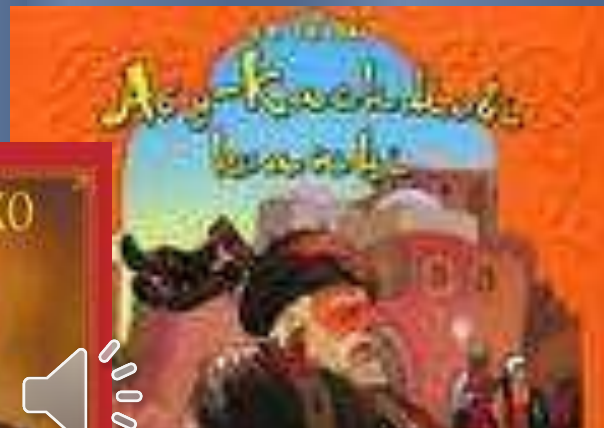

Іван Франко

«Я син народу, що
вгору йде...»

За бібліографічними даними, видано понад 5500 назв творів І. Франка. З них близько 1020 художніх, біля 630 перекладів майже з усіх мов світу, 1200 наукових праць, 1650 публіцистичних статей, більше 1000 листів до вчених та товаришів.

- Вершини прози Франка: повість «Boa constrictor» (1878), соціальний роман «Борислав сміється» (1882, уперше зображені початкові форми революційної боротьби робітництва та стихійне пробудження його класової свідомості).

- Особливе місце в творчості Івана Франка посідає соціально-психологічна повість «Перехресні стежки» з життя інтелігенції. Назва твору символізує «перехрещені» життєві шляхи персонажів. Кожен із героїв повісті є носієм сформованого світогляду, має власні плани, інтереси, правила й норми. Перед нами — герої різних статей, різних соціальних верств, професій, врешті — різних національностей. Життєві перехрестя залишають свій відбиток на їх внутрішньому світі.

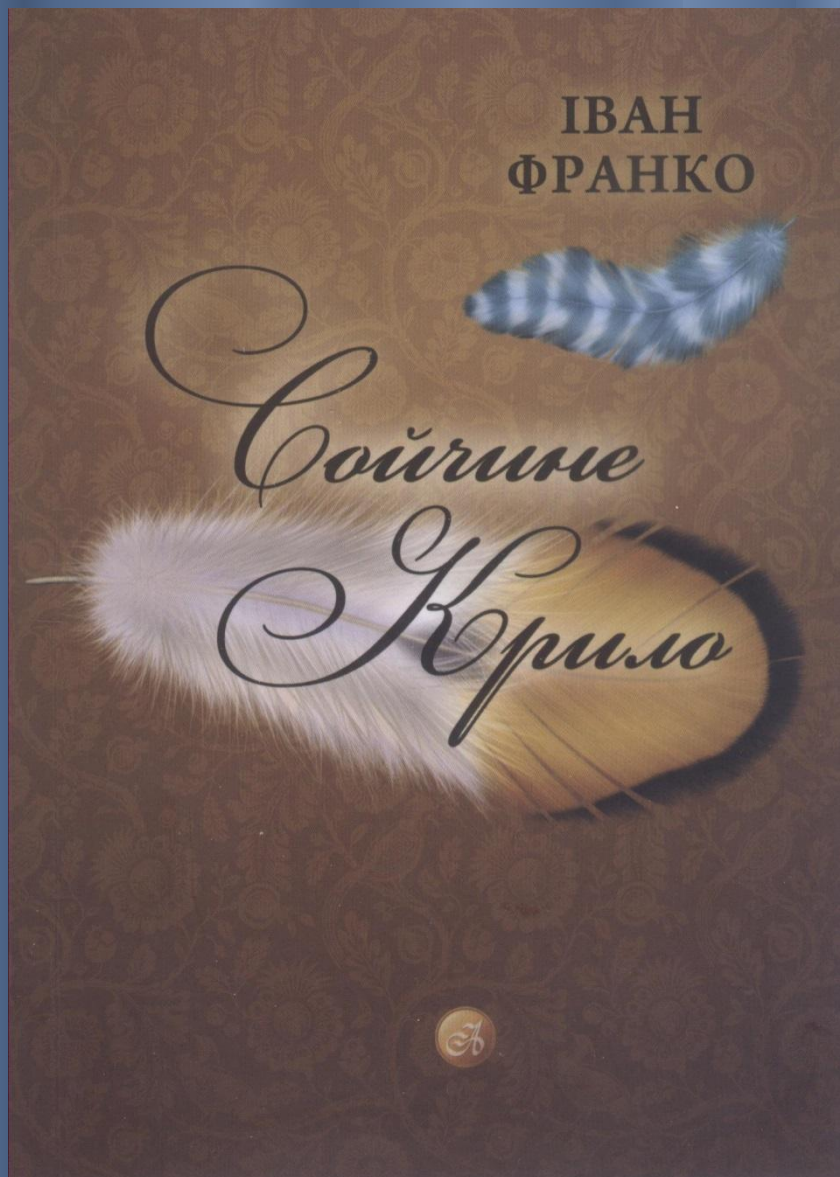
- Сюжет твору розгортається двома лініями: перша — це показ важкого життя зuboжілого галицького селянства; друга — зображення громадської діяльності адвоката Євгена Рафаловича, який постає носієм головної проблеми твору. Обидві лінії пов'язані з молодим адвокатом Є. Рафаловичем, який приїжджає працювати в одне з міст Галичини. Він пробуджує свідомі почуття солідарності у селян, шукає поліпшення долі народу, невтомно викриває державну бюрократію.

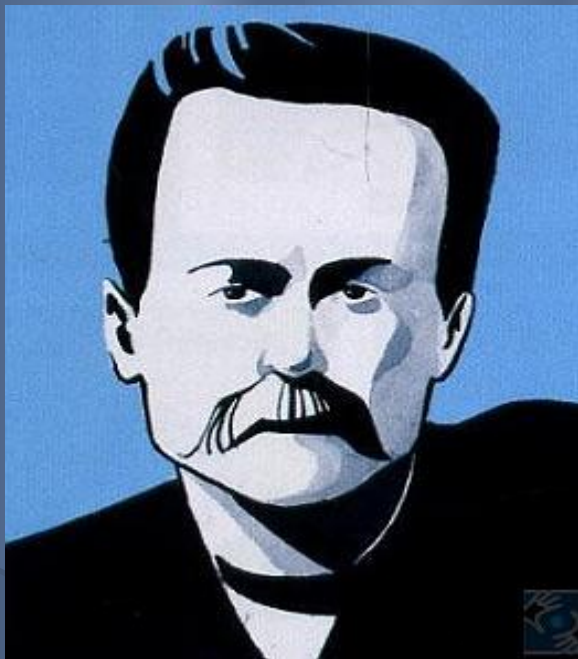
- У повісті автор подає правдиву, глибоко психологічну характеристику «руського», тобто українського села, мешканці якого — люди темні, затуркані, залякані, безправні. Неосвічені, наївні та довірливі селяни не вміють захистити себе, не знають, кому вірити. Вони так звикли до свого пана, що не розуміють, як самі могли б керувати майном, прибутками.

- Проблематика повісті надзвичайно широка. Це соціальні проблеми добра і зла, особистості і народу, бідності і багатства, людської гідності і духовної ницості, людини і закону. У творі Франко розкриває взаємозв'язки українського селянства та інтелігенції, стосунки між різними суспільними групами, проблеми влади та підлеглих, зневір'я і затурканості селян, проблеми тодішнього судочинства, проблеми подружніх стосунків, безправ'я жінки в суспільстві.

- Новела «Сойчине крило» належить до пізньої прози І. Франка. До твору подано підзаголовок «Із записок відлюдька». У новелі змальована жіноча доля в новітній інтерпретації. Героїня дуже помилилася у своєму виборі, і це призвело до тяжких моральних та фізичних страждань. Тому вона згадує своє перше чисте й незаплямоване кохання.

Твір « Сойчине крило з'явився з-під пера І .Франка у 1905 році – у «золотий період» його творчості. У цей час письменник шукав нові шляхи вираження думки, опрацьовував нові теми, мотиви. Як справжній митець, письменник мав нахил «обсервувати життя в його найрізноманітніших проявах» і творив у стані «тієї ніколи й нічим не заспокоєної гарячки, котра змушує... перейматися стражданнями й радощами, думками й мріями інших людей».

- У оповіданні "Сойчине крило" Франко символізує кохання як джерело щирих людських переживань. Хоч і дещо тенденційно, письменник підносить живе людське почуття, яке розбиває всі штучні ситуації й регламентації естетично впорядкованого світу. Притчова структура набуває то мелодраматичного то іронічного, то філософсько-етичного смислів.

- У новелі «Сойчине крило» автор порушує проблеми морально – етичного плану: кохання, вірності і зради, людських стосунків, щастя. Оскільки І. Франко - письменник – філософ, є закономірним і те, що у новелі він порушує питання про сенс людського буття, буття чоловіка, інтелігента зокрема, і жінки, яка прагне свободи, щастя. Головна ідея новели – це утвердження думки про цілющу силу кохання, про повернення людини до своєї сутності.